

blae festőművész munkaközben

Az Iroda aiján fehér katonalapon virított a cím: „Nástor Edmond, az Ellenőrzési és Nyilvántartási Osztály főnöke.”

Hatalmas, faragott karosszékekben ült Nástor osztályfőnök, széles, zöld posztóval borított íróasztal mögött. Hatalmas volt a karosszék, hiszen 116 kilógrammnyi osztályfőnököt kellett elbírnia. Az íróasztalon pedig óriási elektromos kábelcsomók és a szobát tejfehér füsttel vonta be Nástor szivarjának lehelete.

Reggel átváltozott az újság, majd pokoli türelemmel meghegyezte a piros, fekete és zöld ceruzáit, aztán egy pillanatra kivette szájából a szivart, felvette a telefonkagylót és álszólott az eladási osztályhoz:

— Kérem Petrást.

A Petrás íjedaru, székeháju fiatal lány volt, aki a megrendelések nyilvántartását vezette.

Borbal, aki a számlázásnál dolgozott, mindig megjegyezte, valahány-szor a kis Petrás Nástorhoz menel áthaladt a szobáján:

— Fogadni mernék, hogy ennek a vén Nástornak telszik a kis Petrás.

Richter belekapott a szoba:

— Nem is csoda, hiszen tudni-vélő, hogy az ellentétek vonzák egymást. Nézd meg Kádárt, ő sem több 50 kilónál és mégis Baba az ideálisa...

„Baba”, a számlázási osztály egyik 180 centiméter magas gépirő-nője volt, akinek alakja kiálló cá-folata volt a női nem gyengébb mi-voltánál.

Nem a vonzódásban van itt a hiba — szólt meg most csendesen Martin, a kalkulátor.

Tudom — ezakitotta félbe ne-vetve Kádár — hanem abban, hogy a kis Petrás minden reggel egy jó félórát tölt az öreg irodájában és ez a félóra lerag egy félkilót a te má-jedből...

— Az enyéméből?

— Nem is az enyéméből. — En Babát be sem engedném hozzá...

Ebben a pillanatban megszólalt a telefon:

— Baba menjen be Nástor elvtársához, díktálás lesz.

Most a többiek neveittek, s Kádár komolyodott el:

Nem is úgy értettem, hanem azt akartam mondani, hogy Babát nem kell féltetni, inkább Nástort félt-sék, mert ha Baba leken neki egyet, akkor vége az osztályfőnök-ségnek.

Az emberek elhallgattak, csak az írógépek kattogása és a számoló-gépek zörgése hallatszott.

Martin előtt nagy halomban áll-tak a számlák házipéldányai, melye-ket Nástor rendelkezése folyán nem lehetett még elkészíteni, mert... nem volt még itt az idejük.

Elég furcsa dolog az, mikor egy számlának nincs itt az ideje. Ideje szokott lenni sok mindennek, meg-születésnek, iskolahajrásnak, színi-előadásnak, sőt talán még a nőül-lésnek is. De ebben a hivatalban még nem jött el a számlák kibocsa-tásának az ideje, mert Nástor osz-tályfőnök így olvasta ezt ki a Hiva-talos Lap valamelyik hét év előtti számában megjelent pénzügyi ren-deletből.

Jogállamban élünk, elvtársaim — szokta mondani — ami tör-vény az törvény.

A számlázási osztály aijájában most egy idegen férfi jelent meg. Martin megismerte. Az egyik sző-velkezel igazgatója volt, aki már éppen negyedszer jön a leszállított áruk számláiért. Nástor szobájából kihallatszott a vitaközös zaja:

— Tessék nekem azonnal kiadni a számlákat...

Kérem, kérem, ne tessék türel-metlenkedni. A Hivatalos Lap elő-írja, hogy a számlázás időrendi sor-rendben történik és a számla kelte azonos legyen a szállítási keltével.

— Mi az akadályja ennek?

Nástor elnyújtott, éneklő hangján magyarul kezdett:

Vállalatunknak sok termelő-helvé van, a számlázás pedig ná-lunk a központban történik és meg kell várnunk, míg összes üzemeink-től beérkeznek minden napnak a szállítási jegyzékek, hogy a szállítá-sokat aznap dátummal számlázha-suk. Nem számlázhatjuk le az Önöknek szállított árut mindaddig, míg az április 12-é előtti összes avi-zók be nem érkeznek az üzeme-kből...

Nagyot szippantott szivarjából, majd tovább beszélt:

Kérem ez szabotázsa volna, amint azt az 1949. évi...

Dehát, ha az avizók egy év múlva érkeznek be, akkor Ön egy évig nem fog nekünk számlát adni? — Majd megsüregtjük őket, de semmiesetre sem hagyhatom sem a direktor elvtársat, sem magamat szabotázásért lecsukatl...

★

A kis Petrás, aki a rendelések mappáját átvette Nástortól, kislelt a szobából. Martin a folyosón állt:

— Mi az, mit akar már megint?

A lány mosolygott

Csermői Pál

SZÉLDÖNTÉS

— Mit kérdezed, tudod jól, hogy reggel be kell mennem a rendelő-sékre. De ma különben sem ért rá velem „foglalkozni”, mert ismét ott van egy ügyfél a számlákért...

Martin szívében hirtelen életre-kelt valami, ami erősebb volt a fél-tékenységnél, a gyűlöletnél, valami egészséges tisztító düh, amely fel-lázadt a megkövesedett mult ellen. Visszaült íróasztalához és írni kez-dett. A papír megtelt sorokkal, a sorok hőmpölyögő folyamára széle-sedtek, mely az igazság tengerébe ömlött.

★

A számlák ideje pedig még min-dig nem jött el és nem is jött volna el még sokáig, ha egy hét múlva egy levél nem érkezik a miniszté-riumból.

Nástor elhűltén bámult a leirat-ra:

— Ertheletlen, — ért-he-tet-len..

A telefon után nyult:

— Petrás hozza be az 1851-es le-vél másolatát.

Az irattár felé menet Petrást el-fogta Martin:

— Miért hívatott?

— Egy levélmásolatot kér. A mi-nisztériumból jött valami leirat.

— Hagyd el, majd én beviszem neki.

Kivette a fiókjából magagyár-totta levele másolatát és bement Nástorhoz, aki bosszusan fogadta:

— Petrást kérem...

— En jöttem.

— Micsoda hang ez kérem?

— Emberi. — Itt van a másolat.

— Ki írta ezt a levelet?

— En.

— Maga? És ki írta alá az én szignóm nélkül?

— En.

Nástor hápogott:

— Ha-hallatlan. Azonnal bejón velem az igazgató elvtársához. Nem vállalkoz többé semmi felelősséget. Különben is tudja maga, hogy mi lesz a következménye ennek magára nézve?

— Nézzük meg először, mit vá-lasztott a minisztérium.

— Ahhoz magának semmi köze.

Begördült az igazgatól Irodába, nyomában Martinnal.

Direktor elvtárs, ha-hallatlan dolog történt. Ez a fiatalember az igazgatóság nevében levelezik a minisztériummal.

— Hogyan, ezt nem értem.

— Ugy kérem, hogy ezt a bead-ványt elküldte a minisztériumhoz.

Az igazgató ránézett a hamisi-tóra:

— Mi volt ez Martin elvtárs?

Martinnak erősen vert a szíve. Dadogott valamit, de hangja resz-kegni kezdett s elhallgatott. Tavasz volt, de a szoba elsötétült, fekete fellegek ereszkedtek le előtte. Aztán hirtelen, mintha szakadék széléről vetette volna le magát a mélységbe, megszólalt:

Direktor elvtárs, mit választott a minisztérium levelemre?

A válasz nem lényeges — ágalt idegesen Nástor — a törvény az törvény.

Hát nézzük csak azt a levelet. Az igazgató olvasni kezdett:

„1851-es beadványokra meg-engedjük, hogy a számlázás tekintet nélkül a szállítások időrendi sor-rendjére, azonnal megtörténjen. Egyes régi, elavult rendelkezések helyes értelmezését a gyakorlati szabja meg.”

Hát ez nem olyan veszélyes — mosolygott az igazgató — én úgy látom, hogy a minisztérium Martinnak adott igazat...

Martin arcán öröm táncolt, Nástor pedig idegesen hadonászott, de az igazgató ismét Martin felé fordult:

— Ez olyan valami volt, mint amik-or a katonai parancs nélkül cselek-szik, de megnyeri az ütközetet. Mar-tin elvtárs, maga megróvást érde-mel, de...

— Erttem igazgató elvtárs és vál-lalom a...

Nástor elsápadt és közbevágott:

Kérem, itt egy fatális tévedés történt. A minisztériumi előadó va-lószínűleg nem tanulmányozta kel-

lőképpen a Hivatalos Lap... Direktor elvtárs, hangsúlyozni kívánom, hogy egy minisztériumi osztályfőnöknek nincs jogában a törvényt módosi-tani... En nem vállalkoz többé semmi felelősséget...

Kiszédült a szobából, de alig tel-te ki lábát, megszólalt a telefon. Az erdőtermelési igazgatóság főmér-nöke jelentkezett:

— 300 köbméter széldöntött fe-nyörönkünk van a papírgyár részé-re, kérjük az átvevő azonnali kikü-l-dését.

— Széldöntés? — kérdezte az igazgató — mit jelent ez?

A vihar a termelési programon felül kidöntött 600 szálát s ezt sür-gősen fel kell dolgozni, mert külön-ben elkorhad...

Az igazgató most rápillantott Martinra, aki még mindig ott állt az íróasztal előtt:

Nálunk is széldöntés volt, a friss levegő kidöntött egy korhad-t törzset...

— Uj, friss csemetét kell ültetni helyébe — nevetett a telefonba a fő-mérnök.

— Megtörtént.

Nástor új beosztást kapott: az Irattár rendezését. A Nyilvántartási és Ellenőrzési Osztály teendőit szét-osztották az eladási osztály dolgo-zói között. Martin lett a számlázás főnöke. A hivatalban tovább folyt a munka, csak a főnök aijájáról ke-rült le a rangjelző tábla, mert most cím nélkül vitték tovább a munka vonalát.

★

Martin levelet díktált Babának. A kis Petrás bekukkantott az aiján, de rögtön visszahúzta a fejét.

Mikor az irodából hazafelel men-tek, hirtelen odafordult Martinhoz:

— Hát ez mit akart már megint nálad?

Martin szemében nevetés bujt meg:

— Levelet díktáltam neki. Téged nem hívhattalak, te nem tudsz gyorsítani. Majd lassan hozzátette:

— De ha úgy gondolsz, megbe-szélhetjük, hogy rövidesen te dik-tálj nekem, jó?

A kis Petrás arca felragyogott és kezét odanyújtotta Martinnak.

A KÖZELJÖVŐBEN VETITIK

★ ★ ★

Jövő héten kez-dik vetíteni a Ni-colee Balocscu mozgóképszínház-ban a „Bigámia” című olasz filmet. Az érdekes szati-rikus filmvígjáté-kot igen nagy ér-deklődés előzi meg városunkban.

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

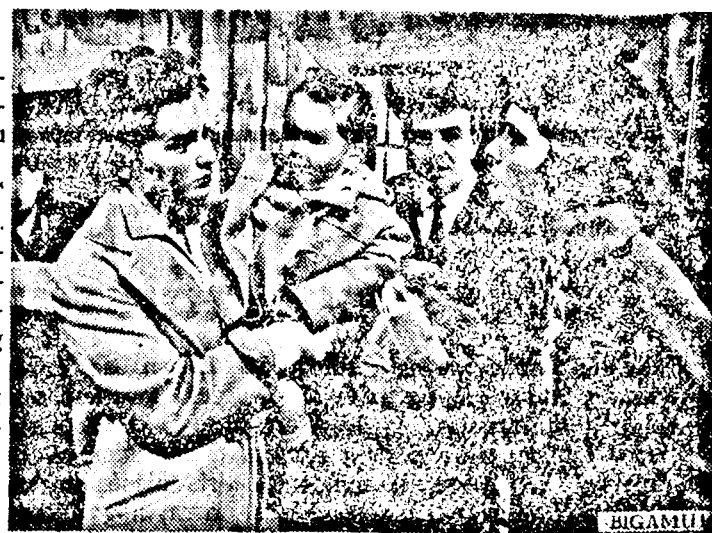
★

★

★

★

★

Seresztély Béla

Az életé a diadal!

Az őszi tájon csendfátyol lebeg,
Az élet alszik. Levél se zlog,
Nagy vattacsomók: bárányfellegek
Bodrait mossák hallgató vizek.

A napsugár, mint hárfahúr feszül,
Fényén ezüstös ökönyvöl rezeg,
S e hárfán, — csak én hallom egyedül?
Bucsdalt játszanak láttalan kezek

Nehéz lábakkal lépeget az ős,
S amig a méla fény-hárfa dalol,
Az ős, kiénekedt, jonnádó dízőz,
Kikacsint még a rőt lombok alól.

De estelente már nyúlós kódok
Permeteznek ezüstöt a fejére,
Csillagok hunynak ki feje fölött,
S ráfoly a holdnak csordogáló vére.

De az élet dacol ám a halállal,
Annak kegyetlen ostromát kiállja,
Hús széllel is versenyez a madrával
S fagyra fittyent a kert egy-egy virága.

S mikor azt hinnéd, még csak egy pirinkó
Hídeg lehet s pusztá már a kerted,
A rózsafán a legutolsó bimbó
Mosolyog rád. Hinni már nem is merted.

Az őszi nem győzte le. Hidda
Tört rá hideggel, zuzmával, dérral,
Nam tört belé a tél rabigába,
A nuers erő nála semmit sem ért el.

Virul tovább... Most itt benn a szobában,
Mind szebben bomlik ki, mind jobban éled.
S azt hirdeti színeiben, illatában:
Győz minden a diadalmas élet!

Uj tollak

Horvóth Sándor

Ifjan, legényfejjel...

Mintha csak most lennék
tizennégy s fél éves;
vágva nádat, cserjét
öcsém szekeréhez.

Mintha csak most szólnék
ifjan, felhevülten:
„Elvtársak, egy szót még,
egy szót” — lelkesültem.

Mintha csak most látnám
magam kint a téren,
Ciceronak szárnyán,
szavak tengerében.

S azt a szót elmondom,
most is legényfejjel:
„Törj át árkon-bokron,
s higgy a győzelemben!”

A városi pártkonferencia határozatának szellemében

Az építkezési anyagok termelésének növeléséért

Az 1956. október 13-14-i városi pártkonferencia határozata külön pontokban, részletesen foglalkozik az építőanyagok termelésével és annak közelebbi az építőanyagokat gyártó vállalatok dolgozóit: növeljék a termelést és munkájuk termelékenységét, hogy minél több és minél olcsóbb építőanyagot gyártsanak az ipari építkezések és a lakosság számára.

Az új feladatokat az Aradul téglagyár műszaki-üzemviteli vezetősége és egész munkaközössége nagy felelősséggel tanulmányozta és megindította a harcot a célkitűzések teljesítéséért. Jelenleg következtetés munkája folyik a belső tartózkodó felkutatásért és hasznosításáért, a termelés műszaki feltételeinek megjavításáért és a munka jobb megszervezéséért. A vállalat műszaki-üzemviteli vezetősége (igazgató Nánay András elvtárs) a gyár fejlődése távlatainak és a dolgozók javaslatainak figyelembevételére alapján kidolgozta a jövő évre szóló műszaki-szervezési intézkedéstervet, mászóval már most meghatározta: mit kell tenniük azért, hogy a következő évben teljesítsék termelési tervüket.

A műszaki-szervezési intézkedésterv magában foglalja a folyamatos termelés legfontosabb elemeit: a nyersanyagellátást, a jelenleg is gyártott termékek gyártási folyamatainak tökéletesítését, új termékek gyártásának bevezetését, a termelés technológiájának megjavítását a munkahelyek ésszerűbb megszervezését és a kész termékek közlekedésmentes eljuttatását, elszállítását a rendelőkhöz.

Jelenlét helyét foglalja el a műszaki-szervezési intézkedéstervben a fejlett munkamódszerek elterjesztésének kérdése. Elsősorban az égető-kemenő munkájára vonatkozik ez, ahol minél rövidebbre kell szorítani a téglát égetésének idejét. Ezen a téren már eddig is ért el sikereket az aradi téglagyár munkaközössége, a szovjet dolgozók tapasztalatainak felhasználásával. A szovjet építkezési anyagokat gyártó ipar dolgozóinak tapasztalata megváltoztatta azokat az utakat, amelyeken a téglagyár dolgozói eljuthatnak a termelés és a termelékenység növeléséhez.

Ezek alapján az Aradul téglagyár műszaki vezetősége intézkedett, hogy módosítsák az égető-kemenő bera-
tók számának méretét és a jövőben a téglát egymástól kisebb távolságokra — 65—75 centiméterre — helyez-
zék el a kemenőben, azaz az égető-
egy méter, illetve egy méter és 20
centiméteres távolság helyett. Az új
megoldással a téglát égetés ideje je-
lenlétben meggyorsul, körülbelül 20—
25 százalékkal növekszik a műve-
letnél a munka termelékenysége.

A technológiai folyamat megjaví-
tásához járul hozzá az is, hogy az
egyik régitípusú téglapréslő gépet
új, korszerű és nagyteljesítményű-
gű géppel helyettesítik és ugyanak-

kor felszerelik és üzembehelyeznek
egy osempe-lap préslő gépet. A jö-
vő évben ugyanis ezt a terméket is
gyártják majd. Csupán ezek az in-
tézkedések a gyakorlatban 15—18
százalékos termelési növekedést
biztosítanak az 1956. évi termelés-
hez viszonyítva.

Intézkedések történtek a nyers-
anyag biztosítása érdekében is. Itt
meg kell jegyeznünk, hogy a kérdés
megoldása nem volt könnyű dolog.
Ezt bizonyítja az a tény is, hogy
közvetlenül a minisztertanácsnak
kellett segítségért fordulniuk. A mi-
nisztertanácsnál természetesen meg-
értették a nyersanyaghiányt és a hiány-
talanítás fontosságát és kiutaltak
a vállalatnak a gyártól északra fele-
lő agyagos földterületet. A szak-
emberek szerint itt olyan nagy-
mennyiségű agyag található, hogy
az Aradul gyárnak jelenlegi kapaci-
tása mellett, mintegy tíz évre bizto-
sított a nyersanyaghiányát.

De a nyersanyagforrás, az agyag-
bánya és a gyár közötti távolság az-
szel megnövekedett. Ez azt jelenti,
hogy nehezebb körülmények között
és hosszabb idő alatt szállítható az
agyag a gyárba. Ennek leküzdése
érdekében a vállalat vezetősége úgy
döntött, hogy intézkedik a gyorsíte-
mű szállítás biztosításáért. Elhatá-
rozták például, hogy az Arad—pécs-
kai vasútvonal alatt — e mögött van
az új terület — aluljárót építtetnek
még ez év végéig. A lövönhatású
szállítás folyamatosan gépi- trak-
torvontattal helyettesítik és a kes-
kenyvágyú kis vasúti kocsik szá-
mát a jövő évben 10—20 darab új
vagonnal növelik. A munkahelyek
nyersanyaggal történő ellátásának
ilyeszerű biztosítása nemcsak hogy
megtakarításokat eredményez majd,
de biztosítja a termelési terv összes
mutatóinak ítéletes teljesítését is.

Evek óta károsan befolyásolta a
gyár termelékének önköltségét —
mássalval drágította a termékek

árát — az a tény, hogy nagy össze-
geket költöttek a szállításra, a gyár-
tól a vasútig való szállításra. Ez a
helyzetet jövőre megszüntetik,
ugyanis, a December 30. gyárral
együtt, a téglagyár területén CFR
rakodót létesítenek.

A fentiek csak az olyan műszaki-
szervezési intézkedéseket szemléltet-
tek, amelyek általában az egész vál-
latat tevékenységére vonatkoznak. De
ezen kívül számos javaslat hang-
zott el — ezeket figyelembevétele
a műszaki-szervezési intézkedésterv
beállításánál, amelyek kisebb
helyi megoldásokra vonatkoznak a
munkahelyeken, amelyek szintén elő-
segítik majd a gyár munkaközössé-
ge tevékenységének megjavítását.

Természetesen a terv kidolgozása
még csak az első lépés, ezután kö-
vetkezik a megvalósítás biztosító
anyagi és műszaki feltételek megte-
remzése, majd a tervezett intézkede-
sek maradéktalan gyakorlatba illesz-
tése, a tervteljesítéshez szükséges
feltételek biztosítása.

Az Aradul téglagyár kislétszáma,
de szorgalmas és hozzáértő munka-
közösségének ez irányban kifejtett ed-
digi tevékenysége azt bizonyítja,
hogy valamennyien — munkások,
mérnökök, technikusok és tisztvisel-
ők — megértették a belső erőforrás-
ok felkutatásának és értékesítésé-
nek szükségességét, alaposan, gon-
dosan összeállított műszaki-szerve-
zési intézkedéstervet készítettek és
már most hozzálátanak a tervben
foglaltak megvalósítását elősegítő
feltételek megteremtéséhez. A gyár
dolgozóinak munkája egyben azt is
lőközi, hogy valóban teljes lendü-
lettel, az eredmények szüntelen nö-
velésével kívánják válaszolni a leg-
utóbbi párt- és kormányhatározatra,
amely a kifizetési munkások bére-
zésének megjavítását, a nyugdíjak
növelését és a gyermekjuttatások bi-
zo-
sítottát írja elő.

F. G.

Hazánk dolgozóinak testvéri segítsége a magyar népnek

Minél ismeretes, a Román Népköztársaság kormánya elhatározta,
hogy testvéri segítséget nyújt a magyar forradalmi munkás-párti kormá-
nyának. E segítség keretében tegnap további áruszállítványokat
indítottak el a Magyar Népköztársaság felé, mégpedig 240 tonna kö-
olajat és mintegy 200 tonna gázolát. Biharpuszti határállomásra
tegnap 16 vagon tűzifa érkezett magyarországi rendeltetéssel s további
öt vagon indítottak utnak Belényesről, Sarmaságról és Felsőbrányról
25 vagon lignitet küldünk Magyar országra.

Fienben csütörtökön 16 vagon cementet raknak be magyarországi
rendeltetéssel.

Ezenkívül 5 vagon só és 3 vagon pirit van utban Magyarorszá-
g felé.

Iasi és Sztálin tartományokban további 110 vagon tűzifa és göm-
bák berakását készítik elő.

A Magyar Népköztársaság
bukaresti nagykövetségének
köszönete

Keleti Ferenc, a Magyar Népkö-
ztársaság bukaresti nagykövete, csü-
törtök reggel felkereste a Vöröskre-
szti Egyesület Központi Bizottsá-
gát és köszönetet mondott a ma-
gyar népek nyújtott értékes segit-
ségéért.

Keleti Ferenc egyúttal átnyújtotta
a Vöröskereszt vezetőknek a magyar
Vöröskereszt vezetőségének levelet,
amelyben öszinte köszönetüket és
megszépség hálájukat fejezik ki
mindazonok, akik a nehéz megpró-
báltatás óráiban a magyar nép se-
gítségére álltak.

—O—

KÖZLEMÉNY

A Román Népköztársaság és a
Német Demokratikus Köztársaság
műszaki-tudományos együttműködé-
si vegyes bizottsága november ele-
jén tartotta VIII. ülését Bukas-
restben.

Az ülészakon határozatokat hoz-
tak a kölcsönös műszaki-tudomá-
nyos segélynyújtásra vonatkozólag.

A Német Demokratikus Köztársaság
a többi között műszaki-tudomá-
nyos segítséget nyújt a Román Népkö-
ztársaság számára az ómos akkumu-
látorok gyártásának korszerűsítésé-
hez és a barnaszén brikettelésének
megoldásához s ezenki túl átadja
tapasztalatait az építőipar megszer-
vezése és munkamódszereiről tekinté-
tében.

A Román Népköztársaság a többi
között műszaki-tudományos segítsé-
get nyújt a Német Demokratikus
Köztársaság számára a nyersolaj korsze-
rű feldolgozásához, a kukoricaiból
készült élelmiszerek előállításához,
egyes vegyi termékek előállításához,
stb.

Az ülészakon még megvitaták a
két ország közti műszaki-tudomá-
nyos együttműködés megvalósításá-
nak lehetőségeit, megpedig bizonyos
operatívabb munkamódszerek beve-
zetése révén.

—O—

Csehszlovák kormány-
küldöttség utazott Budapestre

PRAGA. (Agerpres). — A CE-
TEKA jelenti:

November 15-én reggel Vilám
Siroky miniszterelnök vezetésével
csehszlovák kormányküldöttség indult
baráti látogatásra Budapestre.
A küldöttség tagjai E. Slechta mi-
niszter, az állami építkezési bizottsá-
g elnöke, J. Plozsa egészség-
védelmi miniszter, J. Kisely, a he-
lyiipari miniszter, J. Busenjak, a
szlovákiai meghatalmazottak testü-
letének tagja, L. Szimovic külügy-
miniszterhelyettes, A. Hloch, kül-
kereskedelmi miniszterhelyettes, K.
Kozel, a „CKD-Sztálingrad” üzemi
üzemi bizottságának elnöke, I. Ma-
lek akadémikus és J. Buresz, ter-
melőszövetkezeti elnök.

TESTNEVELÉS ÉS
SPORT

Aradi Locomotiva—Vajdahunyadi En. Metalul

mérkőzés lesz ma, vasárnap délután
3 órai kezdettel a Locomotiva pá-
lyán. Ez a mérkőzés egyébként az
aradi vasutasok utolsó idejé bajnoki
mérkőzése és a csütörtöki metoson
jól szerepelt csapat összeállításában
lényeges változás nem lesz. Arról
lehet mindössze szó, hogy a vasár-
napi mérkőzésen Dila játéka-
ra sor kerülhet és esetében a csatár-
sor valószínű összetétele a követke-
ző lesz: Janovits, Don, Dila, Duma,
Petz.

A B) csoport utolsó bajnoki for-
dulóján egyből a következő mér-
kőzések szerepelnek:
Szászrégeni Recolta—Kolozsvári
Locomotiva, Lupényi En. Minerul—
Resicai En. Metalul, Szatmári Pro-
gresul—Turnuseverini Locomotiva,
Sztálinvárosi En. U. Tr. Metalul—
Marosvásárhelyi Recolta, Aranyos-
gyéresi En. Metalul—Nagyszebeni
Progresul.

Aradi birkózók jó szereplése

Csütörtökön került sorra Bukas-
restben az országos birkózó csapat-
bajnokság keretében az a forduló, a-
mely november 4-éről Aradról elma-
radt. Az aradi Fl. Rosie UTA birkó-
zó csapata jól szerepelt és a fordu-
lón 8 pontot szerzett. Az eredmé-
nyek: Aradi Fl. Rosie UTA—Buka-

Ez a forduló dönti majd el, hogy
melyik csapat jut a kiesés sorsára.
Három csapatnak van ugyanis 19
pontja, három pedig egyenként 20
ponttal szerepel. A 19 pontosok kö-
zül az észáreszéniek és a lupényiak
otthon játszanak és így reményük
van 21 pont szerzésére, a turnuse-
veriniek idegenben szerepelnek és
alighanem megmaradnak 19 pontjuk-
kal. A másik kieső a Sztálinvárosi
En. U. Tr. Metalul lehet, ha nem ér
el legalább döntetlent a már bajnok
Marosvásárhelyi Recolta ellen, mert
a resicaiaknak még két mérkőzésük
van és a két meccsen szereznek leg-
alább egy pontot, amely a bennma-
radáshoz szükséges. A bajnokság
utolsó fordulója mindenesetre meg-
hozza a helyzet tisztázódását és el-
dönti, hogy melyik csapat szerepel
majd jövő évben a bajnokság C)
csoportjában.

resti Progresul 5:3, Aradi Fl. Rosie
UTA—Marosvásárhelyi Voința 4:3,
Aradi Fl. Rosie UTA—Temesvári
Locomotiva 4:4, Bukaresti Progresul
—Marosvásárhelyi Voința 6:2, Bukas-
resti Progresul—Temesvári Loco-
motiva 5:3, Temesvári Locomotiva—
Marosvásárhelyi Voința 4:4.

A szovjet sakkbajnokság

A Szovjetunió sakkbajnokságában
a napokban sor kerül az elődöntő-
re. A három elődöntőben összesen
60 versenyző rajtolt és az ismert
nagy mesterek mellett ezúttal is sok
fiatal került be a Szovjetunió leg-
jobbjai közé. A leningrádi elődöntő-
ben játszik például Kotov, Szpazskij,

Bondarevszkij, Tolus, Ragozin, a
harkoviban Geller, Boieszlavszkij, a
tibilisben pedig Petrov, Korosi-
noj, Antosin és mások.

A döntőbe az elődöntők első hat
helyezettje kerül, de még résztvesz-
nek a döntőben: Botvinnik világba-
nok, Tajmanov szövetségi baj-
nok, Szmiszlov, Bronstein és Keresz.

Olimpiai híradó

Az olimpiai labda eddig 2260
sportoló érkezett. Az előírányszat sze-
rint az olimpiai játékok megkezdé-
sége 4650 sportoló lakója lesz az
olimpiai faluknak.

A szovjet sportolók utolsó esó-
portja is elutazott Melbournebe. Eb-
ben a csoportban van Ponomarjova,
a női diszkoszvetés világbajnoklője
is.

Az olimpiai labdarugó torna első
fordulójának programjában változás
állt be: az első fordulóra kisorsolt
Egyesült Államok—Jugoszlávia mér-
kőzést csak a második fordulóban,
november 28-án bonyolítják le.

Melbourneben labdarugó edzőm-
közséket rendeztek, amelyek során
a szovjet labdarugó válogatott
Ausztrália labdarugó válogatottja
ellen 15:1 arányban győzött.

Néhány sorban

A budapesti Honvéd labdarugó
csapata, amely jelenleg Franciaor-
szágban bonyolít le turné, legutóbb
Rouenben a város válogatottja ellen
5:2 arányban győzött. Franciaor-
szágból Spanyolországba utaznak a
budapesti labdarugók.

Az országos sakkcsapatbajnok-
ságban, a harmadik forduló eredmé-
nyei: Kolozsvári Progresul—Buka-
rest Dinamo 2:3 (3), Temesvári
Stijnja—Bukaresti Progresul IMF
6:1 (1), Bukaresti Energia—Buka-
rest Stijnja 3 és fél:1 és fél (3).

Tizenkét évvel a háboru után...

Néhány gyári munkás elvtársunk-
kal beszélgettünk a minap. Szóba
került, hogyan aránylik az első vilá-
gháboru után eltelt tizenkét esztendő
utáni életszínvonal a maihoz.

Természetesen meg tudtuk volna
adni a feleletet azon nyomban is —
már csak azért is, mivel mindkét
időszakot átéljük — de igéretet tet-
tünk arra, hogy a városi könyvtár-
ban őrzött újságévfolyamok segítse-
gével pontos választ adjunk az 1931-
ben városunkban megnyilvánult né-
hány gazdasági jelenségről.

NEM AKAR POLGÁRMESTER MARADNI LUTAI CORNEL DR.
Takarékoskodni, takarékoskodni és lepieni. Hatvanehárom alkalmazottját
elbocsátja a város. Újra ajándék: nagy lepietés.

„Sajnos a lepietéseket végre kell
hajtaniuk és egyedül a vízművelnek
68 alkalmazottát bocsátunk el” —
hangzik a terjedelmes címek alatt a
polgármester nyilatkozata.

Sokkal mélyebben igyekszik a dol-
gok lényegét megközelíteni Popescu
Petre, a munkügyi felügyelőség in-
spektora, aki az Aradi Közlöny 1931
január 1-i számában nyilatkozott:

„Az ipar teljesen nélkülözi úgy a
belső, mint a külföldi piacokat és
emellett nincs kellően megszervezve.
Ebből kifolyólag iparunk hanyatlani
kezdett és a vállalatok fokozatosan
bocsátották el munkásaikat, azonki-
vül pedig helyzetük megjavítása ér-
dekében a megtartott alkalmazottak-
nál fizetésredukcióhoz folyamodtak.

Ez csak látszólagos győzelem —
hangzik ezó szerint a továbbiakban
a nyilatkozat, — mivel nem tesz
másként, minthogy a mai gazdasági
kriszist egy még sokkal rosszabbra
a társadalmi krisziszbe oldja át. A gaz-
dasági válságnak társadalmi válság-
gal való egyesülése szerintem az
összeomlást jelenti.”

Természetesen a munkásbarátok
legkisebb mértékben sem nevezhetők
munkászai felelősek, nem a nyo-
morgó dolgozók fránt gondoskodás

Általában az akkori idők két veze-
lő aradi napilapja, az Aradi Közlöny
és az Erdélyi Hírlap, csak kevésbé
és főleg kapitalista szempontból fog-
lalkozott a munkások szociális problé-
maival. Inkább a tisztviselők helyze-
téről vonatkozó adatokat találtak a
lapjaikban, de így hozzávetőleg
világos képet nyerhetünk az általá-
nos gazdasági viszonyokról.

Itt vannak mindjárt az 1931. év
első napjainak lapjainak példányai. Újví
nyilatkozatokkal találkoznak mindkét
lap hasábjain. Az Erdélyi Hírlap új-
évi számában a polgári szálóban
szokásos nagy címek virítanak:

vezette, amikor előrevetítette az
összeomlás „riasztó” képét, hanem
riadót akart fújni a kizsákmányoló
rendszer védelmében, mivel előre
látta az állandóuló válság fejlemé-
nyeit.

Igy köszöntött be az új esztendő
1931-ben, tizenkét évvel az első vilá-
gháboru befejezése után. Am la-
pozunk tovább, az Erdélyi Hírlap
bekötött évfolyamában. Az 1931 ja-
nuár 3-i lapszámban ilyen cím vonja
magára figyelmünket:

A TISZTISVELO ALDOZATOK

Maga a cikk nem hosszú, s éppen
ezért teljes terjedelmébe ide írtat-
juk:

„AZ ARADI KÖZTISZTISVELOK NEM KAPNAK FIZETEST,
mert nem tudják hogyan kell beszélni az áldozati adót. Szomorú új-
esztendő üdvözlés a közhatalmukra.

Január 4-én viszont az Aradi Köz-
löny már szójtálékkal „szellemeske-
dett” a címadásban:

Arad város tisztviselői áldozati
lettek az áldozati adónak.

Hogyan élhet meg egy tisztviselő
fizetésből a lemondások után négy-
tagú családjával?

Felüti a fejt a korrupció.

„Szomorú újév köszöntött idén a
köztestviselőkre. A mai napon élet-
belépett az áldozati adóról szóló tör-
vény és a szegény tisztviselők béré-
lő könyvtelénél levonták az áldo-
zatot. Az összes közhatalmokban
egész délelőtt csak ezzel voltak el-
foglaltak a tisztviselők, mindenki
számlolta, hogy mennyit kell leadni
a jövődelemből, a „konszolidációra”
és a házbérre, meg az ennyivalra
szánt kis pénznek erősen lepadtak.

Igaz, hogy a tisztviselők enyhe vi-
gasztalást is kapnak, hogy ez a le-
vonás hozzá meg a minden oldalon
való előbbodást, de az áldozatok
arra az álláspontja helyezkedtek,
hogy mi hasznuk lesz majd az ol-
csóbbodásból, ha nem lesznek abban
a helyzetben, hogy megvárják az ol-
csóbb árú. Ilyenformán a tisztvi-
selek, különösen a kizsákmányoló
áldozati bármelyik járultak a pénzár
elő, hogy felvegyék a hasonló fizetést
és a maguk áldozatával helyrebi-
lentsék azt a szerenstelen költség-
vetést; amely olyan nehezen akar
egyensúlyba jönni. A boldog újeszt-
endő sajnos kevés boldogságot hoz-
zott a tisztviselő osztályának és a
kis hivatali szobákban bizonyára nem
jókívánság repül Bucarestba, a
pénzügyminisztérium felé.”

A következő napon ilyen címmel
jelent meg egy cikk a lap 6. olda-
lán:

Maga a cikk így kezdődik:
„A városi tisztviselők többségé-
nek hangulatát beszédesen fejezi ki
az a kis számadás, amellyel egy
sokéves szolgálattal rendelkező hi-
valatalnok változta a tisztviselői nyo-
mort...” Itt a cikkíró felsorolja, hogy
a tisztviselői fizetésből havonta 10
százalékos levonást nyújtják alapra,
4 és 8 százalékos alkalmazotti adó-

na, ezután levonják a globális adót,
az utadót és mindezek után az alap-
fizetés 17 százalékát áldozati adó
címén. Az alaposan leolvadt fizetés-
ből kellett a megkopasztott áldozat-
nak fizetnie a házbért, ami fizetésé-
nek nagy hányadát tette ki.

ROMANIABAN OT BV ALATT 64 PENZINTEZET MENT CSODBE.
Erdély husz pénzintézettel szerepel ebben a statisztikában.

A munkanélküli munkások számára az alábbi cikkből következtethet-
tünk:

BUKARESTBOL INGYEN UTAZHATNAK EL A MUNKANÉLKÜLIEK
A Jövös érdakes ártója. Minden hét péntekjén utnak indítják a
munkanélküliek vagonját.

Bukarest, január 8, az Erdélyi
Hírlap munkatársától:

Erdélyes utjait vezetett be a CFR
vezérigazgatója, amely szerint
hetenként egyeztet, a Bukaresti, Con-
stanța, Galați, Cernovce, Iasi, Chi-
sineu, Curtea de Arges, Oltenița,
Giurgiu, Turnu Severin, Temesvár,
Craiova, Cimpulung, valamint
Nagyvárad felé vezető utakon min-
den pénteken a személyvonathoz egy
harmadosztályú vagon csatlakozik,
amelyen a munkanélküliek igazol-
vány felmutatása ellenében ingyen
utazhatnak el a Bukarest északi pá-
lyaudvarról.

Ne gondoljuk azonban, hogy min-
denki nyomorgott ebben az ország-
ban a munkanélküliség éveiben. Az
Aradi Közlöny 1931 január 4-i szá-
mából megtudhatjuk ugyanis, hogy
Bratiann Vintila volt pénzügy-
miniszter temetésére ugyanakkor
2.100.000 lejt áldoztak. Nem káro-
sodtak a háztulajdonosok sem, mert
a lap beszámoló arról, hogy Temes-
vár legnagyobb divatüzlete, a Win-
ternitz féle áruházat a háztulajdonos
házbörtartozás fejében elárverez-
tette.

Milyen uton-módon igyekezett a
tőkés-földesuri rendszer megállítani
az ország gazdasági romlás lejtő-
jén. Erre az Erdélyi Hírlapban F. A.
aláírással megjelent cikk ad felele-
tet. A hangzatos cím így fest: RO-
MANIA BANKARFEJEDELMENEK
ÖTEVES GAZDASÁGI TERVE. A
cikk alcím alatti cikkből megtudjuk,
hogy a „bankárfejedelmek” Blank

A kis egzisztenciák nyomorúságát
még fokozta, hogy kevéske megta-
rított pénzük is elszorult a bankok
nagy válságának idején. Az Erdélyi
Hírlap január 6-i számának közgaz-
dasági rovatában ezt a címet olvas-
hatjuk:

„FELHABORITO, ami ebben az
országban a cukorral történik. 40
lejt kell fizetnünk azért a Romániá-
ban gyártott cukorért, amit külföldön
5 lejtért megvehetünk.”

Csoda-e, hogy ezután az Aradi
Közlönyben ilyen címet olvashatunk:

„Baj van a népkonyhával. Száz
százalékkal emelkedett az ebédelők
száma.

A munkanélküliek száma ugye-
szől-van napról-napra növekedőben van
Aradon. Legelőkelőbb bizonyítéka en-
nek, a város által fenntartott három
népkonyha, amely december elsejétől
január 30-ig 800—1700 munkanélküli
kiszolgálására emelkedett.

Arad városának nagy megerőlteté-
sége kerül a népkonyhák fenntartása,
mivel a kiutalt összeg csak január
15-ig fedezi a szükségletet, holott a
jelek azt mutatják, hogy az igénylők
száma nőni fog.”

Oldalszáma lehetne folytatni a
felsorolásokat, amelyek „fényt” vet-
nek azokra a gazdasági körülmé-
nyekre, amelyek hazánkra az első
világháboru befejezése után tizenkét
esztendővel jellemzőek voltak. Úgy
gondoljuk azonban, hogy ennyi is
elegendő ahhoz, hogy a tények tükré-
ben felmérhessük vívmányaink nagy-
ságát, melyek a második világháboru
utáni tizenkettől esztendőben már
előre vetítik az állandóan növekvő
bőség és jólét nagyszerű távlatait.

Vajon mutatunk-e rá, hogy ebben
az évben is hány aradi dolgozó fá-
radt vétkességét perzsdítette fel a
Vatra Dornai, vagy a búzai szén-
savas fürdő, hogy hány dolgozó asz-
zony élezte Szováta söfűrdőjének
jótékony hatását, hogy a multban
egyensúlytalanított idős munkások
mennye gyógyították reumájukat
Herkules-fürdőn és az ország többi
gyógyfürdőin. A dolgozók tömegei
büdtek az ország legszebb vidékein,
amelyek az első világháboru után
munkanélküliség éveiben is zsúfol-
tak voltak, de nem dolgozókkal, ha-
nem azokkal, akik még a munkanél-
küliek nyomorából is hasznot húztak.

(

Hírek a nagyvilágból

Az ENSz közgyűlés vitája Kina ENSz képviselőjével kapcsolatban

NEW YORK. (Agerpres). — Az Agerpres tudósítója jelenti: Az ENSz-közgyűlés november 16-iki délelőtti teljes ülésén folytatott vitát Kina ENSz képviselője kérdésének napirendre tűzésével kapcsolatosan.

Elsőnek Horváth Imre, a Magyar NK képviselője vezette a szót. Hangsúlyozta a helyzet fontosságát, amely szerint a világ lélekszáma szempontjából legnagyobb országa nem vesz részt az Egyesült Nemzetek Szervelete munkálataiban. A magyar küldöttség vezetője kijelentette, támogatja India javaslatát, hogy a közgyűlés jelenlegi ülésének vizsgálja meg a Kina ENSz képviselőjének kérdését.

Ezután Vincent Brounati Franciaország képviselője emelkedett szóra és az indiai küldött javaslatát ellen foglalt állást. Követelte, ismerjék el, hogy „nincs még itt az ideje” Kina ENSz képviselője kérdésének megvitatásának.

Zein-Öd-Din, Szíria képviselője felszólalásában rámutatott arra, hogy megérti azok kifogásait, akik nem ismerik el a Kina NK-t és nem öhajtják a kínai képviselő jelenlétét az ENSz-ben. De semmiképpen sem megvárható meg azoknak az állásfoglalás, akik elismerik a Kina NK-t, de ugyanakkor mindent megtesznek, hogy megakadályozzák Kina képviselőjét az ENSz-ben.

Wan Wajfajakon, a közgyűlés elnöke rövid beszédében megpróbálta igazolni azt a tényt, miért részesíti előnyben a főbizottság illegális határozatát, majd Kishna Menon, az indiai küldöttség vezetője emelkedett szóra.

Menon részletesen ismertette az ellenfél kifogásait, amellyel ellenzi Kina ENSz képviselője kérdésének

megvitatását. Rámutatott arra, mennyire alaptalan mindazok állítása, akik azt hangoztatják, hogy „nincs még itt az ideje” e jelentős kérdés megvitatásának, amely pedig a világ közvéleménye érdeklődésének homlokterében áll.

India képviselője élesen visszavágott Knowland szenátornak, az Egyesült Államok küldöttsége tagjának, aki az amerikai sajtóban november 16-án közölt cikkében durva támadást intézett India ellen, mert Kina ENSz-beli törvényes jogai visszaállításáért harcol.

K. Menon hangsúlyozta, hogy az indiai javaslat körül felmerült vita az ENSz közgyűlésén, igazolja Kina ENSz képviselője kérdésének fontosságát.

A közgyűlésnek — hangsúlyozta Menon, — tényekre kell alapoznia munkálatait, ezeket a tényeket nem lehet figyelmen kívül hagyni anélkül, hogy az ne okozna kárt magának az Egyesült Nemzetek Szervezetének. A tények pedig azt bizonyítják, hogy Kínának, magának a kínai népnek nem lehet igazi képviselője az, aki egy emigráns csoportot képvisel, hanem csak a Kina NK Központi Népi Kormányának képviselője képviselheti a kínai népet.

Az indiai küldött beszédes példával bizonyította, mennyire fokozódott a Kina NK nemzetközi tekintélye és állandóan szilárdulnak baráti kapcsolatai a világ különböző országaival, de különösen a vele szomszédos országokkal. Az indiai küldött nevésséssé tette mindazokat, akik csökkenősen szemel humánus a reális helyzet fölött és kijelentette: mi, az ázsiai nép másfélszer látjuk a mai Kínát.

Hogyan lehet megvitatni ilyen hatalmas képviselőt, mint Kina, — hangsúlyozta Menon, — olyan jelentős kérdéseket, mint például az atomenergia, a leszerelés és számos más fontos problémát. A hatszázmillió főnyi lakossága és hatalmas építőmunkát végző országát megfelelő módon kell képviseltetni az ENSz-ben. Ezt követelik az ENSz érdekei és az egyetemes béke biztosításának érdekei.

Belaunde, Peru állam képviselője és a csanajai képviselője csökkeníteni akarták Menon beszédének jelentőségét és folytatták a Kina NK elleni rágalmozást támadásaikat. Ezután az amerikai határozati javaslat fölötti szavazásra került sor, amely kimondja, hogy a közgyűlés jelenlegi ülésén nem vizsgálja meg Kina ENSz képviselőjének kérdését.

Az Egyesült Államok határozati javaslatát ellen 24 küldöttség szavazott: az Egyesült Államok, India, Csehszlovákia, Indonézia, Lengyelország, Burma, Nepal, Bulgária, Albánia, Jugoszlávia, Egyiptom, Szíria, Románia, Magyarország, az Ukrán SzSZK, a Bjelorusz SzSZK, Afganisztán, Ceylon, Szudán, Jemen, Norvégia, Svédország, Finnország és Dánia. Nyolc küldöttség szavazott: Tunisz, Líbia, Laosz, Jordánia, Saud-Arábia, Kambodzsa, Portugália és Izrael. Tíz küldöttség a szavazástól, így az amerikai határozati javaslatot 44 szavazattal, köztük a gyarmati és a latin-amerikai országok szavazataival, elfogadták a közgyűléssel.

A kínai kérdés körül felgyújtott viták ellenben bizonyítják, hogy az emberiség nagyrésze erkölcsileg megbélyegzi az Egyesült Államok és a nemzetközi kapcsolatok normalizálása többi ellenfeleinek politikáját.

Nehru nyilatkozata India külpolitikájával kapcsolatban

DELHI. (Agerpres).

Az Indiai Hírlapok beszámolója arról, hogy Nehru, India miniszterelnöke november 16-án nyilatkozott a parlamentben a kormány külpolitikájáról.

A nyilatkozat első részében Nehru az angol-francia-izraeli agresszióval foglalkozott és kijelentette, hogy India nyugtalansággal kísérté Anglia és Franciaország politikáját a Szelezi-csatorna államosítása után, azonban remélte, hogy a konfliktus békés úton nyer majd elintézését.

Anglia és Franciaország Egyiptom ellenes hadműveletei, valamint Kairó egyes negyedei és Egyiptom más területei ellen intézett támadásai két erős állam nyilvánvaló agresszióját jelenti egy gyenge állam ellen.

Nehru kiemelte, hogy a helyzet valamelyest javult az egyiptomi tüszűnet után, majd rámutatott arra, hogy számos olyan törekvés észlelhető, amelynek mellőzése a helyzet rohamos súlyosodásához és a háborúhoz való visszatéréshez vezethet. Amennyiben, — mondotta Nehru — a hadműveletek ismét megkezdődnek, elfordulhat, hogy egy hatalmas háború robbanhat ki nyomában.

Az ENSz határozata ellenére, semmiféle kísérlet nem történt az idegen csapatoknak Egyiptom területéről való kivonására — hangsúlyozta Nehru, majd rámutatott arra, hogy India beleegyezett abba, hogy csapatokat küldjön az ENSz fegyveres erőinek kiegészítésére.

Hangoztatta, hogy az ENSz nemzetközi csapatai semmiféle kapcsolatban sem állnak a Szelezi-csatorna kérdésével, amelyet önállóan kell megvizsgálni a béke helyreállítása és az összes idegen csapatok visszavonása után. A nemzetközi csapatok főfeladata a volt fegyverszüneti egyezmény által megállapított vonallal Izrael területének elhatárolása.

Nehru jóváhagyta Egyiptomnak a Szelezi-csatorna államosítása utáni magatartását. Kijelentette, nem ismeri az agresszorok előzetes tárgyalásait, de világos, hogy tervet kapcsolatosan állnak egymással. Az angol-francia támadás támogatja Izrael agresszióját és viszont.

A magyarországi eseményekkel kapcsolatban Nehru a következőket mondotta: „Indiában a legnagyobb ellenkezést az ENSz Magyarországra

vonatkozó határozatának az a része váltotta ki, amelyben követelik, hogy a magyarországi választásokat az ENSz ellenőrzése alatt tartásuk meg. Mi kifogást emelünk ez ellen a tény ellen, mert úgy véltük, ez ellenkezik az ENSz alapokmányával és Magyarország egy szuverénitási nélküli államnak tünteti fel. Minden olyan egyezmény, amely hasonló beavatkozást tartalmaz, olyan rossz példát állít fel, amelyet a jövőben is felhasználhatnak más országok belügyeibe való beavatkozására.

Nehru hangsúlyozta, hogy India véleménye szerint az ENSz határozata egyáltalán nincs hasznára Magyarországnak.

A továbbiakban Nehru kijelentette, hogy kormányja sürgős intézkedéseket tesz Magyarország megerősítése érdekében.

Az egyiptomi sajtó foglalkozik az ENSz nemzetközi rendőrségi osztagának Egyiptomban való megérkezésével

KAIRO. (Agerpres.)

Az ENSz nemzetközi rendőrségi csapatainak Egyiptom területére való megérkezésével foglalkozva, az Al-Massa című újság arra figyelmeztet, hogy miután ezeknek a csapatoknak Egyiptomban való tartózkodása rövid lejáratu, nehogy azok újabb megszállócsapat jellegét vegyék fel. Az agresszorok fegyveres erőinek kivonása után a nemzetközi rendőrségi csapatoknak is el kell hagyniuk Egyiptom területét. Az újság úgy véli, hogy a november 12-i határozat értelmében az ENSz teljes felelősséget vállalt a rendőrségi csapatok tevékenységéért, melyért ugyan szintén felelősséggel tartozik a világ közvéleménye előtt.

—O—

Libia segíti az egyiptomi népet

TRIPOLISZ. (Agerpres.)

Mint a Tarabusz El Garb című lap közli, Libia minisztertanácsa november 11-i ülésén elhatározta, hogy 5000 libiai líra segítségével nyújt Egyiptomnak, az angol-francia-izraeli agresszorok által okozott kár egy részének fedezésére.

—O—

Az egyiptomi Vöröskereszt tiltakozása

KAIRO. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Az egyiptomi Vöröskereszt Társaság kijelentette, hogy a Szelezi-csatorna övezetében jelenleg 100 ezer személy ellátásához szükséges élelmiszert és orvosságot osztanak szét.

A Vöröskereszt Társaság ismétlen tiltakozik az ellen, hogy a Port-Saidban állomásozó angol csapatok nem engedik meg a Vöröskereszt Társaság küldöttségének, hogy a városba lépjen. Ez megakadályozza a Vöröskereszt Társaságot abban, hogy a fogságba kerültek vagy eltűntek családtagjait segítsék. Az ilyen eljárás ellenkezik a humanizmus elvével, amelynek nevében a Vöröskereszt működik.

Az egyiptomi Vöröskereszt Társaság ugyanakkor tiltakozott a genfi nemzetközi Vöröskereszt Bizottságnál is.

—O—

Törökországban katonai repülőtereket építenek

ANKARA. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A Gümürhiet török újság szerint, Izmir közelében és Akhiszara-n katonai repülőtereket építenek, amelyek közül az első „világ legnagyobb légi kikötője” lesz.

Az Akhiszara-i repülőtér kizárólag lökhajszár repülőgépek számára készült. Az újság hangsúlyozza, hogy mindkét repülőteret a NATO rendelkezésére bocsátják.

A szocializmus útja az emberiség egyetlen napiénges útja — A ZENMINZSIBAO cikke —

A Zsenminzsibao november 14-i vezércikke — „A szocializmus útja az emberiség egyetlen napiénges útja” — feltárja az igazi okait annak, hogy miért csapnak a nyugati hatalmak olyan nagy hűhót az úgynevezett „magyarországi helyzet” kérdésében.

A lap hangsúlyozza, hogy a nyugati hatalmak az utóbbi időben féktelen szovjetellenes és kommunista ellenes kampányt indítottak és minden uton-módon hangoztatják együttérzésüket a magyarországi „szabadságharcosokkal”, ahogyan ők azt a maroknyi „fasizta gyilkost nevezik, akik fegyveres puccsot szerveztek a régi rendszer visszaállítására.

Amikor a terroristák gyilkoltak, gyújtogattak és a fasizta rendszer visszaállítását tervezték, a nyugati országok az egekig magasztalták őket. Amikor azonban ezek a gyilkosok és gyújtogatók megkapták a szocialista erőktől azt, amit megérdemelték, a nyugati hatalmak a gyász jeleit meghajtották lobogóikat. Ez lenne tehát a nyugati hatalmak „barátsága” a magyar nép iránt — írja a lap —, ez lenne az a „szabadság”, amelyet a nyugati hatalmak oly szívesen látnak volna Magyarországon.

Felfedve a „szabadságharcosok” igazi arcát, a Zsenminzsibao megállapítja, hogy az ENSz közgyűlés rendkívüli ülésén benyújtott amerikai határozati javaslat nem egyéb, mint durva beavatkozás Magyarországra belügyeibe, majd utal arra, hogy milyen hűvel támogatja ezt a javaslatot Franco Spanyolországának, ennek a fasizmust nyíltan hirdető országnak a képviselője, éppen az az ország, amely tizenhárom évszázad óta az igazi szabadságharcosokat. Rámutat a lap arra is, hogy az USA mellett Magyarország „szabadságának” védelmezői szerepében tetszelegnek Anglia és Franciaország kormányzói is, akiknek a kezéhez az egyiptomi és az algériai nép vére tapad.

A Zsenminzsibao cikke a továbbiakban feltárja az igazi okait annak, hogy miért bősültek úgy fel a nyugati államok a magyar kormányt adótt szovjet segítségen. Minden épesező ember, aki tájékozódni tud a politikában, világosan látja, hogy a Magyarország nem hívta volna segítségül a szovjet csapatokat és ha nem kapta volna meg tőlük a kért segítséget, az ország fasizta pokollá vált volna, előretolt imperialista hadállás — azzal a rendeltetéssel, hogy a többi kelet-európai országban is megdöntse a népi demokratikus rendszert és új világháborút robbantson ki. Mitéle szabadságot nyújtott volna ez a magyar népek? Mi

jót hozhatott volna ez az egyetemes békének és az emberiség haladásának? — kérdezi a lap.

A szovjet csapatok természetesen szívesen lemondnának arról, hogy szerepük legyen a magyarországi eseményekben, ha ez nem lett volna feltétlenül szükséges, ha ezt nem követelte volna meg az elvtársi együttérzés, ha a szovjet csapatok nem érezték volna feltétlen kötelességüknek, hogy megosszák a szocialista országokkal a nehézségeket, ha nem kényserlített volna őket a rendkívüli helyzet, amely akkor állt elő, amikor már mindenki számára világossá vált, hogy Magyarországon a régi rendszer visszaállítására irányuló fasizta összeesküvésről van szó.

A Szovjetunió azzal, hogy segítséget adott a magyar forradalmi munkáspártos kormányt a puccs elfojtására — írja a továbbiakban a Zsenminzsibao — nem értette meg sem az október 30-i nyilatkozatát, sem a békés erővel szembeni elvét. Miután Magyarországon helyre áll a rend, a Szovjetunió és Magyarország a varsói szerződés alapján megállapítja a szovjet csapatok magyarországi állomásozásának kérdését.

Noha a magyar nép, kinyilvánította a jogos elégedettségét volt kormányának tevékenységével szemben, sohasem követelte, hogy az ország mondonjon le a szocializmusról és térjen vissza a fasizmushoz. A fasizmus visszaállítására irányuló fegyveres akciók nem voltak a tömegek spontán akciói, hanem az Egyesült Államok és más nyugati hatalmak által felbujtított összeesküvő csoportok akciói. A nyugati országok reakciós erői arra akarták felhasználni a magyarországi eseményeket, hogy törvényesítsék a népi demokratikus országok elleni felforgató tevékenységüket, ártanak a Szovjetunió és a népi demokratikus országok tekintélyének, támadást indítsanak a nemzetközi szocialista mozgalom ellen és eltereljék a világ közvéleményének a figyelmét az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli agresszióllal.

Akármiely nehéz és tekervényes is a szocializmus útja — írja befejezől a Zsenminzsibao — mégis ez az emberiség egyetlen napiénges útja. A magyarországi események nehéz próbátétel elé állítják az összes országok szocialistáit. Ezeknek az eseményeknek a kapcsán igazolódik majd be, hogy a harc fergetegében is hűvek maradnak-e a szocializmus és a proletár internacionálisizmus elveihez, hogy a bonyolult és nehéz helyzetben is megőrzik-e tisztánlátásukat, marxista gondolkodásukat.

Tizenkét évvel a háború után

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

Szükséges-e felsorolni vívmányaink tömegét, amelyek közül a legfeljebb a munkanélküliség végleges számolása hazánkban?

Lehet, hogy egyszer a mi lapjaink hasábjairól óhajtanak tájékozódni városunk dolgozóinak gazdasági helyzetéről a második világháborút követő tizenkét évvel esztendőben. Ha majd rátalálnak ezekre a sorokra, olvassák el azokat a nyilatkozatokat is, amelyeket az elmúlt hetekben tettek a kormány és a pártok a dolgozók iránti gondoskodásáról felkeltett munkások és más alkalmazottak:

„Pártunk és kormányunk újabb és újabb segítséget nyújt a dolgozóknak. A kereskedelmi alkalmazottak fizetésének felülvizsgálása szintén azt bizonyítja, hogy a párt és a kormány tekint a dolgozók érdekeire” — írja egyebek között az Universal áruház egyik dolgozója.

Velősek József lakatos, a G. Dimitrov gyárban dolgozik és így nyilatkozott a bérezési rendszer megja-

vtására, a családipótlékra és a nyugdíj rendezésére vonatkozó határozatról:

„Számomra örömdetes a határozatban foglalt fizetésemelés, mert alapfizetésemhez körülbelül 50—100 lej többlet kerül. Három gyermekem van, akik után még 300 lej illetményt állapít meg az új párt- és kormányhatározat.”

Kell-e ehhez kommentár? Nem.

Am az e cikk elején említett gyári munkás elvtársak tudják, hogy mind ez csak kezdete azoknak az intézkedéseknek, amelyek az életszíntvonal emelését célozzák. És ha 1931. év első napján, az akkori munkáügyi felügyelő megígérte a rendszer összeszerelését, mi most nem jósolunk, hanem megállapítjuk, hogy a valóban összeomlott rendszer fölött egy új rendszer épült fel, a dolgozók államrendszere, amely további boldogulásunknak, fejlődésünknek kezese.

Sós Elek
Bakács Béla

Hírek — Közlemények

Az ENSz közgyűléséről

Dózsa György november 25-ig: A SZÓKEVÉNYEK. Naponta 10 és 12 óra között. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Bálcscs november 18-ig: AHOL NEM REPÜLNEK KESÉLYOK. Előad.: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta 11 óra között. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Herbák János november 18-ig: FRIDOLIN. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. I. L. Caragiale november 18-ig: GROF MONTE CHRISTO. 1-ső rész. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Ifjúsági november 18-ig: HOLNAP MÉR KESŐ. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Solldaritata november 18-ig: BER-EJEZETLEN TÖRTÉNET. Gorkij Maxim november 18-ig: EMLÉKEZETES EJSZAKA. Ilie Pintilie (Gradiste) CFR november 18-ig: MATO GROS-SO REJTÉLYEI. Előadások: hétköznap 6 és 8 óra, vasárnap 2, 4 és 6 óra. December 30 november 18-ig: MEXIKÓI LEANY. Előadások: 3, 5 és 7 óra.

MUZEUM

A porcellánkiállítás, valamint a művészeti osztály, az 1848/49-es forradalmi múzeum, s a régészeti osztály megtekinthető, vasárnap, kedden és pénteken 10—13 és 16—19 óra között az aradi Kulturpalotában lévő Tartományi Múzeumban.

Fontos közlemény!

A vállalatok és intézmények kötelesek a városi néptanács 60. számú szobájában azoknak a munkásoknak és tisztviselőknek névjegyzékét benyújtani, akik a 266/1954-es MTH értelmében veteményeskertre jogosultak. A jegyzékben a teljes nevet, foglalkozást, a családtagok számát, valamint a pontos címet kell feltüntetni.

BENYÚJTÁSI HATÁRIDŐ: 1956. NOVEMBER 25.
A városi néptanács mezőgazdasági osztálya felhívja a vállalatok mellett működő szakszervezeti bizottságok figyelmét arra, hogy A KERTEKBEN KIZARÓLAGOSAN VETEMÉNYEKET LEHET TERMESZTENI!

Könyvtárak figyelmébe!

A rajoni központi könyvtár (Kulturpalota, telefon 10-15) és a gyermek, valamint ifjúsági könyvtár (Köztársaság útja 89) különböző nyelvű irodalmi, ideológiai, tudományos, technikai, stb. könyveket kölcsönöz az olvasóknak. Beiratkozás díjmentesen történik a személyazonossági igazolvány, iskolásoknak az iskolai igazolvány alapján. Az olvasóteremben naponta újságok, folyóiratok és a könyvtár dokumentációs anyagának kötelei tanulmányozhatók. A rajoni könyvtárat naponta 9—14 és 16—19 óra között látogathatják, vasárnap 10—13 óra között, az ifjúsági könyvtárat pedig naponta 10—13 és 14—18 óra között.

AZ ARADI TARTOMÁNYI MUZEUMBAN november 18-án

PORCELLÁN-KIÁLLÍTÁS

nyílik. A kiállítás anyagát régi európai és keletázsai fajanszok és porcellánok képezik. A kiállítás megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken 10—13 és 16—19 óra között.

KÖNYVTOMBOLA

Saját, egyéni könyvtárak létesítése és a már meglévő bővítése céljából az aradi könyvesbolt munkaközössége elhatározta, hogy az olvasóknak különleges könyvcsoportokat és részvételi jegyeket ajánl fel a könyvtombola húzása december 30-án, vasárnap este hat óra körül történik az „Orosz Könyv” helyiségében. (Köztársaság útja 86). A húzónak a következő nyeremények szerepelnek.

I. díj: Egy diploma-aktatáska.
II. díj: Egy töltőtoll és egy 30 lej értékű könyvcsoport.
III. díj: 5 darab egyenként 30 lej értékű könyveremény.
Könyvcsoportok és jegyek a könyvtombolára az összes könyvesboltban találhatók. A Temesvártományi Könyvelosztó Központ aradi egysége.

IDŐTÁRSAS

November 18-án, vasárnap változó felhőzet várható, a hőmérséklet kissé emelkedik. Napközben 7—12 fok között, éjszaka 0 és plusz 3 fok között lesz. Gyenge szél.
A következő két napon változó-köny idő várható, a hőmérséklet emelkedik.